31/03/2025

Ο Κατανυκτικός Εσπερινός της Δ’ Κυριακής των Νηστειών στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στο Ιερό προσκύνημα του Αγίου Σπυρίδωνος στην Κέρκυρα, το απόγευμα της Δ’ Κυριακής των Νηστειών, 30 Μαρτίου 2025, τελέστηκε ο Κατανυκτικός Εσπερινός. Στον Εσπερινό χοροστάτησε ο οικείος Ποιμενάρχης, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος.

Στο πέρας του Εσπερινού ομίλησε ο Πανοσιολογιώτατος **Αρχιμανδρίτης π. Ιλλαρίων Χιλανδαρινός,** Γέρων του Ιερού Κελλίου του Αποστόλου Θωμά στις Καρυές του Αγίου Όρους, προσκεκλημένος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη

Κερκύρας. Ο κ. Νεκτάριος, στη σύντομη προσλαλιά του, καλωσόρισε το Γέροντα Ιλλαρίωνα και αναφέρθηκε στη μακρά, άνω των σαράντα ετών, πνευματική τους φιλία. Ο Σεβασμιώτατος, επίσης, εισάγοντας το θέμα της ομιλίας του π. Ιλλαρίωνος, αναφέρθηκε στη φιλοκαλική παράδοση της Εκκλησίας μας και το ασκητικό πνεύμα που οδηγεί στην εκρίζωση της αμαρτίας και των παθών. Ο π. Ιλλαρίων προέρχεται από την ευρύτερη πνευματική οικογένεια του Αγίου Ιωσήφ του Ησυχαστού, καθώς ήταν υποτακτικός και μαθητής του Γέροντος Χαραλάμπους του Διονυσιάτου και πλάι του, ασκήθηκε στην υπακοή και στη νοερά προσευχή.

Κατόπιν παρότρυνσης του Σεβασμιωτάτου, ο Γέρων Ιλλαρίων ομίλησε μέσα από την εμπειρία που απέκτησε τις δεκαετίες που μονάζει στο Άγιον Όρος και τις εμπειρίες του από την επαφή του με πνευματικά ανεβασμένους ανθρώπους της ασκήσεως και σύγχρονους Αγίους. Το θέμα της ομιλίας του ήταν η άσκηση και η αγιότητα. Αρχικά, με αφορμή το μεγάλο ασκητή και Άγιο της Εκκλησίας μας, τον Άγιο Ιωάννη Συγγραφέα της Κλίμακος, έθεσε τις προϋποθέσεις με τις οποίες απαιτείται να προσεγγίζεται η ζωή του ασκητή. Αυτές είναι οι αγάπη και η ταπείνωση, αρετές συνδεδεμένες. Σε διαφορετική περίπτωση, ο διάβολος κλέπτει τους καρπούς της ασκήσεως εκ δεξιών μέσω της υπερηφάνειας. Έτσι, ο άνθρωπος

– αγωνιστής του Θεού, οφείλει να είναι σε εγρήγορση, πλουτισμένος με αληθινή αγάπη και πίστη στο Χριστό ως Θεό, ώστε να υπερβεί τους πειρασμούς. Κατά το παράδειγμα των προπατόρων της Παλαιάς Διαθήκης, οι οποίοι άκουγαν το Θεό και είχαν στέρεα πίστη σε αυτόν και τις υποσχέσεις Του, ο άνθρωπος χρειάζεται να καλλιεργείται στην υπομονή.

Όσο μάλιστα μεγαλύτερη η υπομονή, τόσο πολυτιμότεροι οι πνευματικοί καρποί αυτής με υπέρτατο δώρο του Θεού τη Βασιλεία Του, την οποία οι Άγιοι Πατέρες βίωναν από τούτον τον κόσμο.
Στόχος της Σαρακοστή είναι ο άνθρωπος να αισθανθεί το Χριστό ώστε να γίνει ακλόνητος στην πίστη και να φθάσει σταδιακά στην εκρίζωση των παθών και όχι απλά στο κόψιμό τους. Στη συνέχεια, ο Γέρων Ιλλαρίων αναφέρθηκε στην αγιότητα ως θυσία και σταυρό, ενώ την διαχώρισε από τον πλούτο των αρετών. Ο Σταυρός είναι σύμβολο αγάπης και αγιότητας που οδηγεί στην απόκτηση των καρπών του Αγίου Πνεύματος. Οι Άγιοι της Εκκλησίας μας επιδίδονταν σε σπουδαία ασκητικά κατορθώματα, όμως το κυριότερο χαρακτηριστικό τους και δείγμα της αγιότητάς τους ήταν ότι ξεχείλιζαν από αγάπη και αγκάλιαζαν τον κάθε άνθρωπο. Μάλιστα, η αγάπη και όχι το μέτρο της άσκησης ήταν κριτήριο αγιότητας στα πρώτα Χριστιανικά χρόνια. Οι Άγιοι σέβονταν όλα τα κτιστά του Θεού, ζούσαν το Χριστό και ο κάθε άνθρωπος δίπλα στους γινόταν ο στηριγμός τους.

Όμως, η βίωση του Χριστού στη ζωή του ανθρώπου είναι εμπειρία που δε διδάσκεται με ορθολογιστικό τρόπο μέσω της στείρας γνώσης. Ο κάθε άνθρωπος έχει τη δική του προσωπική στιγμή που θα γνωρίσει το Χριστό και θα του δοθεί η δυνατότητα να θέσει ως σκοπό της ζωής του την εντολή του Θεού, «Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι». Η απόκτηση της αγιότητας είναι και ο στόχος της Σαρακοστής. Όμως, η άσκηση είναι ένα μέσο και όχι αυτοσκοπός. Ο άνθρωπος που ζει πραγματικά το Χριστό δεν έχει ανάγκη από κανόνα προσευχής και μεγάλους ασκητικούς αγώνες. Επίσης, ο Γέρων Ιλλαρίων ανέφερε ότι ο σύγχρονος άνθρωπος έχει επηρεαστεί από το δυτικό πνεύμα, με αποτέλεσμα να εστιάζει περισσότερο στο να πράττει καλά έργα και να υλοποιεί φιλανθρωπικού τύπου δράσεις, ξεχνώντας ότι η Εκκλησία είναι ουσιαστικά αγάπη και το βασικό έργο αυτής είναι η αγιότητα.

Τέλος, προέτρεψε τους ανθρώπους να αποφεύγουν την υπερβολική προσκόλληση στις μέριμνες της ζωής, να καλλιεργούν την υπομονή και την πίστη ώστε να αφήνονται στην πρόνοια του Θεού. Να έχουν πνεύμα φιλοπονίας και να μην απελπίζονται, να μάθουν να ακούν τους αδελφούς τους και να προσεύχονται

επικαλούμενοι τον παθόντα, σταυρωθέντα, ταφέντα, αναστάντα και αναληφθέντα Κύριό μας Ιησού Χριστό. Ο Άγιος είναι άνθρωπος της αγάπης, της υπομονής και της μακροθυμίας.